

אלו טרפות

לה

מור-א

**בשי רב אשין נשתייר בזית כשהוא מרוזוד
כאילו RIDDOו אותו, מהו?**

ומסקין: תיקו.

**בעא מיניה רב כי זרייא מרביAMI נדללה
כבר, שנעקרה מקומה בהרבה מקומות,
ומעוורה בטטרפשיה [בטטרפש הכבד] — מהו?**

אמר ליה רב AMI: דלודול זה — איני יודע
מהו!

**אי למאן דאמיר בעיןן נשתייר צוית במקום
החייב למרה — הא איבא התם צוית, שהרי
כולה קיימת.**

**אי למאן דאמיר בעיןן נשתייר צוית במקום
שהיא היה — הא איבא.**

שנינו במשנה: הריאה שניקבה:

**רב ושמואל ורב אפי דאמרי ניקב קרמא
עליה, הקروم העליון.**

ואמרי ליה, ניקב קרמא תחתה.

**אמר רב יוסף בר מנומי אמר רב נחמן:
מתניתין איירי באופן שניקב הקروم המתחתון.
וסימנייך: פיתונא דורדא, מלבוש אדום,
שהוא הקروم הפנימי, דמנחא ביה ריאת.**

ואומרת הגמרא: זה פשיטה, אי אינקיב,
שם ניקב רק קרמא עליה ולא אינקיב
קרמא תחתה, הווי קרמא תחתה מגין על
הריאת, ואינה טרפה, בדרבה.

**דאמר רביה: הא ריאת דאנגליך, שניטל
הקרום העליון שלה, והופשתה [כמו
"גולדוה", שנפשת עורה], ונשארה הריאת עם**

**שנינו במשנה: ניטלה הכבד ולא נשתייר
הימנו כלום.**

ומדייקת הגמרא: **הא נשתייר הימנה בלבד
— בשורה, אף על גב שלא היו נשתייר בזית.**

**וחתנן: ניטל הכבד ונשתייר הימנה בזית
בשרה. אבל אם נשתייר פחות מכך,
טרפה ?!**

**אמר רב יוסף: לא קשיא. הא — רב הייא,
הא רב שמעון בר רבוי, וכדמפרש ואזיל:**

**כى הא דרבבי הייא, כשלא נשתייר מהכבד,
זריק לה.**

ורב שמעון בר רבוי — מטביל לה ואוכלה.

**וסימנייך: עשירין — מקמצין. רב שמעון
בר רב כי היה עשיר, והוא היה אוכלה.**

**ההוא פולמוסא, גדור צבא שהוא פוגעים
בתושבי המקום, דאתא לפומבדיתא. ערקי
רבה ורב יוסף. פגע בהו רבוי זראי.**

**אמר לו רב זראי: ערוקאי [על שם שערכו
מפומבדיתא]: צוית שאמרו בכבד שניטל,
היאנו נשתייר צוית במקום המרות:**

**רב אדא בר אהבה אמר: במקום שהיא היה.
והיאנו במקומות שתלו הכבד תחת הכליות.**

**אמר רב פפא: הלבך, בעיןן נשתייר צוית מן
הכבד במקומות חיבורה למרה, ובعين נמי
נשתייר צוית במקומות שהיא היה.**

**בשי רב ירמיה: מטלקס חצי זית כבד מכאן
וחצי זית מכאן, שלא נשתייר צוית במקומות
אחד — מהו?**

נשתייר צוית כשהוא ארוך ברצועה — מהו?